

80

Justitsministeriet. København, den 7. februar 1950.

Journ. 5. kt. 1949 nr. 929.

Antallet af kontorbudef ved Københavns politi er på finansloven for finansåret 1949—50 fastsat til to. Allerede for nogle år siden viste det sig dog, at budtjenesten ved Københavns politi ikke kunne bestrides forsvarligt alene af to budef, og der blev derfor med finansministeriets tilslutning antaget yderligere to kontorbudef på aspirantvilkår.

Da de pågældende aspiranter nu opfylder betingelserne for fast ansættelse, må justitsministeriet finde det meget ønskeligt, at der ved oprettelse af yderligere to stillinger som kontorbud skabes mulighed derfor.

Under henvisning hertil og med bemærkning, at en af aspiranterne er fyldt 40 år, hvorfor hans ansættelse som tjenestemand ikke vil give pensionsret, skal man med finansministeriets tilslutning anmode det ærede udvalg om ved 3. behandling af forslag til finanslov for finansåret 1950—51 at stille følgende ændringsforslag:

Til § 19 II. L. 1. a. Lønninger.

Summen forhøjes med 13 176 kr.

BUSCH-JENSEN.

N. Schaumburg-Christensen,
fg.

Til folketingets finansudvalg.

Forslaget tiltrædes.

81

Justitsministeriet. København, den 7. februar 1950.

Journ. 5. kt. 1946 nr. 2348.

Efter justitsministeriets indstilling blev der ved tekstanmærkning til konto § 19 II. L. 1. a. på finansloven for finansåret 1943—44 tilvejebragt hjemmel til, at der efter justitsministeriets nærmere bestemmelse kunne tillægges 60 politifuldmægtige et ikke-pensionsgivende bestillingstillæg på 600 kr. årlig.

Som begrundelse for sin indstilling anførte justitsministeriet i skrivelse af 18. december 1942 til finansministeriet bl. a., at politifuldmægtigenes økonomiske stilling i forhold til andre tjenestemandsgupper — herunder også indenfor politiet — var urimeligt ringe og stod i misforhold til stillingernes betydning. Man henviste endvidere til, at de dengang herskende ekstraordinære forhold i betydeligt omfang medførte forøget arbejde og nye betydningsfulde opgaver for politifuldmægtigene, således f. eks. arbejdet i forbindelse med luftværnstjenesten og priskontrollovgivningen, forhandlingerne med de stedlige tyske myndigheder samt det stadigt stigende arbejde med kriminelle sager.

Den således tilvejebragte hjemmel er senere blevet fornyet på de årlige finanslove, senest finansloven for finansåret 1949—50, således som det også har været tilfældet med hensyn til den samtidig tilvejebragte hjemmel til at tillægge de dommerfuldmægtige, der gør tjeneste som første- eller enefuldmægtige ved underrettsdommerembederne udenfor København, et bestillingstillæg af samme størrelse.

Den ved tjenestemandsløven af 6. juni 1946 gennemførte lønregulering medførte for politi- og dommerfuldmægtigene af 1. og 2. grad, blandt hvilke tillæggene efter justitsministeriets praksis har været fordelt, væsentlige lønningsmæssige forbedringer, hvilket dog ikke efter lønningskommissionens opfattelse gav anledning til nogen ændring med hensyn til politifuldmægtigenes bestillingstillæg, jfr. lønningskommissionens 2. betænkning, 1. bind, pag. 203. Ordningen er da også som foran anført opretholdt ved de senere finanslove.

Fra Foreningen af Politifuldmægtige i Danmark har justitsministeriet gentagne gange modtaget andragende om, at antallet af bestillingstillæg må blive